

на Хектора! какви бѣдствія во всичкытѣ градове, ещѣ и найсилнѣтѣ, причинены отъ войната, презъ дѣлговременното отсѣтствїе на тѣхнѣтѣ царь! а на вращанье, едни са издавихъ при мыса Кафирей (*a*), а други намѣрихъ гибелната смърть въ пригрѣжкытѣ на супругытѣ си. О богове, вий прогнѣвени, безъ сумнѣніе, обрѣжихте Гърцытѣ за този прочутыя походъ! Народы Есперийски! моліж боговетѣ да ви не даватъ никога една таквази гибелна побѣда. Троя, наистина, са обирнѣ въ прахъ; но подобро бы было за Гърцытѣ да бѣше тя въ сичката си слава еще, и низскѣтѣ Парисъ да са е палаждавалъ до сега безметежно въ срамната си любовь съ Елена. Филоктите, вий който толкози време страдахте оставенъ на островъ Лемносъ, не са ли боите да не намѣрите пакъ подобни страданія въ една подобна война? Азъ знаѣж че народытѣ на Лаконія осѣтихъ тоже бѣдствіята причинены отъ дѣлговременното отсѣтствїе на царьетѣ, на военачалницытѣ и на войнѣтѣ които отидохъ противъ Троя. О Гърци, които сте преминѣли въ Есперія, вий додохте тука по слѣдствіе на бѣдствіята които причини троянската война!"

Туй като рече Менторъ пристѣни къмъ Пилютытѣ; и Несторъ който го бѣ позналъ пристѣни и той да го привѣтствува. „Менторе, рече му той, радвамъ са дѣто пакъ ви виждамъ. Много години са минихъ отъ когато първый пътъ вы видѣхъ въ Фокида, тогази вий бѣхте петьнайсетъгодишень, и азъ еще тогасъ предвидѣхъ че вий ще станете мѣдъръ, каквъто и станхте отпослѣ. Но по каквътъ случай вий додохте въ тѣзи мѣста? Кои сѫ средствата съ които може да са даде край на тѣзи война? Идоменей ны приуди да подигнемъ оржѣкіе. Ный искахмы миръ; сѣкий отъ настъ имаше голѣмъ интересъ да го желае; но ный не можахмы никакъ да намѣримы въ него здравина. Той престѣни сичкытѣ си обѣщанія срѣцо найблизекытѣ си съсѣди. Мирътъ съ него не можеше да са счита миръ; той му служаше само за да развали нашія съюзъ; който е единствената наша отбрана. Той исказа на сичкытѣ народы свои-

(*a*) Този посъ е на островъ Евбея. Гърцытѣ го наричртъ Ксилофагосъ, а Италіянцытѣ, Капо д'Ауро.